

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

červen 2008

2. ročník/6. číslo

„Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim [Ježíš] dal poznat, když lámal chléb.“ (Lukáš 24:35)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,
máme liturgické mezidobí. To rozhodně
neznačená nějakou prázdnotu. Je to
jako s Augustinovým připodobněním
času k písni: vyzpívaný tón ještě
doznívá a v mysli pěvce se už připravuje
nový, minulé i budoucí tóny se spájejí
v přítomnosti písně. Tak i věčnou
přítomnost Evangelia nám tento měsíc
lemují dva svátky: Narození Jana
Křtitele a Apoštolů Petra a Pavla.

Předchůdce Jan je v tom, komu
předcházeli, spojen s Petrem a Pavlem,
kteří téhož následovali. Aniž by se čas
zastavil, v Ježíši jsou stále přítomni
předchůdci i následovníci, ba i my
v rytmu předcházení a následování. A
takt nám neudává tikot nějakého, byť
sebelépe seštelovaného mechanismu, ale
dech. Vždyť Duch Svatý je vydechován.
Pro nás.

Jakou Lev Houdek

Farní pokladna za Květen

Sbírky:	rotunda Nalezení sv. Kříže: 3 649,50 Kč
	sv. Vavřínek: 581,- Kč
Výdaje:	kafé po mši: 290,- Kč
	Květiny: 1059,- Kč
	Nájemné + služby (Communio): 3 288,- Kč
	Telefonní linka: 1144,50 Kč

To znamená:

Příjmy za květen: 4 230,50 Kč

Výdaje: - 5781,50 Kč

Výsledek hospodaření: -1 551,- Kč
--

24. 5. – slavnost narození Jana Křtitele

1. čtení: Iz 49, 1-6

Žalm 139

2. čtení: Sk 13, 22-26

Evangelium: L 1, 57-66

Jan měl, jak bylo zvykem, nést jméno nějakého významného předka, měl být zasazen do souvislostí rodu, národa, tradice... Matka ale trvala na nečekaném Janovi. A otec Zachariáš, na kterého se všichni obrátili, nemohl mluvit. Možná ztratil řeč jako výsostný způsob obecnství mezi lidmi z trestu za pochyby o božím úraku. Spíš ale oněměl vůči

mluvě zatížené všemi těmi zlovyky, mýlkami a předsudky, které se v ní za staletí nashromáždily. Ale když alespoň pomocí tabulky se slovem „Jan“ otevřel svému synu cestu Povolání, nejen zaměstnání, otevřel i svá ústa. A k jakému ze zmíněných druhů jazyka snad netřeba dodávat.

29. 5. – slavnost Petra a Pavla

1. čtení: Sk 12, 1-11

Žalm 34

2. čtení: 2Tim 4, 6-8.17-18

Evangelium: Mt 16, 13-19

Obecné mínění těžko vyčteme z průzkumů, spíš se do něj treť něčí výstižný výrok, jehož smysl a účinek často přesáhne záměry i představivost mluvčího. Výroky nejvýstižnější bývají inspirovány Bohem, a ten nejvýstižnější z nejvýstižnějších slyšíme o Ježíšovi: je Mesiáš, Syn Živého Boha. A Petr toto neříká, protože je výjimečný, je výjimečný, protože to říká. A jedinečnost výjimky zde dotvrzuje obecnost pravidla... Petr zde vyznává za nás všechny. A jeho jedinečný život a svatost jsou až modelově výmluvné i jinde v Evangelii: jeho la-

skavostí zaviněná omylnost, kdy hovoří „věci lidské, a ne božské“ (Mt 16,23), jeho láskou umocněná zbrkllost, s níž jde vodou ke svému Pánu (Mt 14,28-31), i jeho strach, v němž Krista třikrát zapře.

A že nikdo nestojí sám, i Bůh je v Trojici, patří k Petrovi Pavel. Nemuseli se ve všem shodnout. Nemá-li být autorita totalitní, uplatňuje se ve vztahu a vztah zakládá napětí. Církev beze sporů je pochybná. Ale pochybný je i spor bez Církve, protože je neusmiřitelný.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 18³⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže

Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na Bateriích

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (modlitba breviáře) u sv. Kříže

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v katedrálním chrámu sv. Vavřince

Událo se

11. 5. – jsme společně slavili v rotundě Nalezení sv. Kříže slavnost seslání Ducha svatého. V rámci této slavnosti přijala svátost křtu a biřmování sestra Petra.

20. 5. – se měla konat farní rada, ale kvůli nízké účasti členů farní rady, byla odložena na další týden, ale ani tehdy

27. 5. – se tradičně konala po úterní eucharistii pobožnost se zpěvy z Taize.

Kalendárium

10. 6. – se bude konat farní rada.

18. 6. – se bude konat od 17hod na biskupském ordinariátu grilování. Vzhledem k omezeným kapacitám budovy je nutné se na grilování přihlásit a to buď ústně biskupovi Dušanovi nebo mailem na adresu skat@starokatolici.cz.

20. 6. – proběhne v katedrále sv. Vavřince první ročník akce **Svatovavřínecké kulturní léto**. Akce bude začínat v 17hod eucharistií a pak se můžete těšit na koncert, divadlo a šermířské vystoupení.

1. 5. – IX. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 6, 9-22; 7, 24; 8, 14-19

Žalm 46

2. čtení: Ř 1, 16-17; 3,22b-28 (29-31)

Evangelium: Mt 7, 21-29

Plnit vůli Kristova nebeského Otce není ani tak mravní závazek, jako spíš následek naší podobnosti s Kristem, který vůli svého a našeho Otce plní, jsa s ním jedné podstaty. A jaká ta vůle je, víme díky tomu, že on sám z nás nechce mít služebníky, kteří nevědí, co dělá jejich pán, ale přátelé, kterým řekl všechno, co ví od svého Otce (srv. Jan 15, 15). Je zajímavé, že podřízenost je následkem až jakési rovnosti.

8. 5. – X. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 12, 1-9

Žalm 33

2. čtení: Ř 4, 13-25

Evangelium: Mt 9, 9-13. 18-26

Stará doba neměla pojetí individua, jako my. S nadsázkou řečeno, „exemplár“, měl smysl jen v odkazu na „druh“. Ježíš toto pojetí využívá, aby ho překonal. V jedinečném činu zve

A k podobenství o skále: myslím, že nejde o nalézání nějakých stabilních míst a jistot. Mnohé skály přeci zvětřají v písek. Spíš jde o to, poznat, kdy je skála skálou, mít jistotu vkusu, smyslu pro skutečnost, a ne pro nepravá proroctví a falešné zázraky. Je za nimi jen fištrón vykladačů Zákona a zákonů a děr v nich. Ne moc Zákonodárce.

jedinečného Matouše k následování. Ale spolu s Matoušem přijdou i zástupci celého „poddruhu“ celníků, a nevěstky k doplnění „druhu“ hříšníků. A povolání jsou všichni.

15. 5. – XI. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 18, 1-15

Žalm 116

2. čtení: Ř 5, 1-8

Evangelium: Mt 9,35-10, 8 (9-23)

Snad jen stvoření světa se odehrálo bez lidí, byť svým způsobem pro ně. A tím víc pro lidi je určeno Království Boží, jemuž lze už na zemi sloužit, aniž by mu, naštěstí, šlo vládnout. A dělníků je vždy málo protože Království není nikdy dost, snad aby ho nebylo příliš v ústech těch, kteří za ně schovávají své utopické ideje.

A že apoštolové nemají chodit do pohanských krajů není jistě výraz Kristovy nechuti k pohanům. Spíš jde zase

15. 5. – XII. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 21, 8b-21

Žalm 86

2. čtení: Ř 6, 1b-11

Evangelium: Mt 10, 24-39

Následovníci Krista se nemají bát těch, kdo jejich Pána podezírali ze spolku s Belzebubem, tedy těch, kdo se jich samých proto bojí. Ano, největší nebezpečí hrozí komukoliv od toho, kdo se ho bojí. A v strachu z někoho celkem slabšího je snaha zbavit se strachu z vlastních, tak silných, temnot. Před takovýmto strachem, zabijákem duše, varuje Ježíš, ne před těmi, kdo ze strachu

o projev důvěry v lidi, tentokrát Izrael, který se mohl, kdyby přijal Evangelium, stát jako celý národ jeho šířitelem do světa. Zdá se, že Bůh dobrovolně omezuje svou moc ve prospěch důvěry. A hranice jeho moci jsou hranicemi naší bezmoci, vždyť hranice tak trochu patří oběma oblastem, které odděluje (nebo spojuje). Pán, zve služebníka, aby byl jako on. A zve ho tím, že na sebe sama podobu služebníka bere.

ohrožují tělo. A ke Kristovi se dá nejlépe přiznat tím, co je kristovského, a na čem právě mnohé šrámy a nedostatky vyniknou, a tak to bývá terčem nevraživosti. Ježíš nepřináší stejnost. Přináší možnost odstupu. Bez odstupu totiž milujeme v druhém sebe a druhého místo sebe nenávidíme. V takovémto pinožení nalézat život, je ztráta. Ale u Krista je i ztráta nálezem.